

פורסם ב29 באפריל 2008, 13:52 בכללי

טבריה (או להלן "דבריה"). הינה עיר המחוז שלנו. ומה זה אומר בפועל? שאם למשל אני זקוקה לשמפו, דג, או חולצה. עלי להניע את מכוניתי ולנסוע לטבריה.

אתם חושבים לעצמכם.... "נו???", מה כל כך מעניין פה????? ובכן, מי שלא היה בטבריה. לא חווה חוויה מיוחדת מימיו.

נתחיל בכך שעל מנת להכנס לעיר עליך לעבור פקק קטן. לסיבת הפקק יכולות להיות כמה סיבות. (רמזור אינה אחת מהן...). סיבה אחת יכולה להיות כרכרה עם סוס החוסמת את הכביש. סיבה שניה דתיים המחלקים פליירים המסייעים לביאה מהירה של המשיח. והסיבה האחרונה היא המוחלקות (להלן הכינוי לתסרוקתן של 90 אחוז מנשות טבריה שיער מוחלק בפן. וצבוע בשחור/חום/בלונד) המוחלקות, חוצות את הכביש באלכסון בלי להביט ימינה ושמאלה. כאילו אין אדום.

אם צלחתם את הפקק בכניסה. כבר מצבכם משופר. עכשיו עליכם למצא חניה. להרפתקאות החניה בעיר. פרק נפרד.

בכל חנות אליה תכנסו תחוו חוויה שונה. למשל... היום נדרשתי על-ידי הקטנה לקנות דג שמירה. (זהו התחליף שהצעתי לה לכלב...). בפאתי השוק ישנה חנות חיות. בדמיון אתם מדמיינים חנות חביבה ונחמדה נכון? במציאות ישנו מוכר תזזיתי. עיניו חמדניות וכל הנכנס בשערי חנותו הינו מועמד ל"מכה" שהוא הולך לעשות. בפתח החנות שני תרנגולים. הקוראים בקול... בעדינות ובנימוס בקשתי ארבעה דגי שמירה. התזזיתי מוציא אותם עם מיכל חלב. ואז מתחילות נבואותיו האפוקליפטיות: "אנטי כלור יש לך??? כי אם לא...מחר הם מתים לך"

"אולי תקני אקווריון(כך במקור) גדול יותר? ומערכת לסינון מים??? תוך כדי נכנס אדון המברר על אוכל לחתולים. המחיר של התזזיתי לא נראה לו והוא פונה ללכת "מה קרה אבאל'ה? צועק עליו התזזיתי. אני הכי זול בארץ". האדון המבועת אומר שעליו לבדוק בעוד מקומות. "אהה... עונה לו התזזיתי אל תהיה בלחץ אני פה עד שמונה בערב... אל תמהר." ובחזרה אלי.. התזזיתי מנסה למכור לי ציוד מתוחכם לדגי השמירה. אך אני עומדת איתן בפרץ ולא משתכנעת. "הם ימותו.. הוא מנסה בנסיון אחרון. וכשהוא רואה שממני לא תבוא פרנסתו העיקרית. הוא מוציא את ה"סטיפה" ומחזיר לי בכאב רב עודף.

יש חנויות אליהן תכנסו. והפלא וגם פלא. אין שם מוכר. אין שם מוכרת. למעשה אין שם אף אחד רק אתם

והסחורה. תוכלו לשוטט להנאתכם דקות ארוכות. ואז כשתצאו משם. תבחינו כי משום מקום תגיע מוחלקת. ותשאג לכם: "צריכים עזרה?" כשאני אומרת לא. ובכלל פונה ללכת. אומרת צועקת המוחלקת: " אם כן, אני פה בחנות ליד או בזו שלידה". פלא שאחרי כמה חודשים "בעל הבית משתגע" ועורך מכירת חיסול חסרת תקדים?

בכלל... תודעת השירות שואפת לאפס. אם תכנסו לחנות ולא תקנו. גם לא בטוח שיאמרו לכם שלום. בבחינת "לא קנית לא בורכת..."

אני חושבת שמכל הערים המרכזיות בישראל. רק בטבריה אין קניון.

רק בטבריה יכול להיות מבנה הנקרא "בית המילניום" ליד "בית ר' עקיבא" או משהו בדומה.

בפלאפליה אמר המוכר לאחד הקונים בחולמניות: "אם אתם נהגי המוניות הייתם משלמים את החובות שלכם. הייתי סוגר פה ומפסיק לעבוד..."

בטבריה יש מלון יוקרתי הנקרא המלון הסקוטי. שם מארחים בסטייל מיוחד. ויחד עם זאת תוכלו למצא צמרים. במרתף בית קמוט. הנקראים בשם האקזוטי "חדרי חן להשכרה".

ביציאה מטבריה תראו אנשים חוצים את הכביש כשהם לבושים בחלוקים (לא החלוקים שעליהם אתם חושבים). אלו הם אורחי חמי טבריה. המחלקים את זמנם בין המים החמים לבין קברו הסמוך של צדיק או רב.

ואם ממש אם במקרה יזדמן לכם להגיע לטבריה ביום שישי. גשו בבקשה ליריד האומנים אשר במדרחוב שוק הדגים. יריד שכזה לא ראיתם וגם לא תראו.

ארבעה או חמישה דוכנים ניצבים גאים בשורה. באחד ישנם סוודרים שסרגה סבתא במסרגה אחת. בדרך כלל משאריות צמר נוקשה שנפרם מסוודר אחר.

בשני ימכרו לכם שקל בשני שקלים. כלומר, מטבעות ישנים (לא ממש עתיקים אך ישנים). במחיר מופקע. בשלישי מוכר מישהו כל מיני חפצים שמצא מן הסתם ברחובות העיר. וברביעי שלל מטפחות מהודו. חוויה.

אם ראיתם באיזה דוכן על יד הכביש משהו שחשקתם בו. תוכלו להשאיר את רכבכם (המונע) בתחנת האוטובוס הקרובה. לערוך קניות ורק לשים לב ששוטר או פקח לא שם לב אליכם. הצלחתם במשימתכם??? כל הכבוד. לא הצלחתם??? לא הצלחתם!!!

אז חוץ מזה שחם בטבריה. יש בה חוויות שאין בשום מקום אחר.

<< [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) >>

[חזרה לבלוג - חיה בסרטון](#) | [הוספת תגובה](#)